

**การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าว
เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านแปลความของนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง**
**DEVELOPING AND EVALUATING THE EFFICIENCY OF THAI HEADLINE
LANGUAGE EXERCISE SETS TO ENHANCE INTERPRETIVE READING SKILLS
AMONG UNDERGRADUATE STUDENTS AT ANGTHONG COLLEGE OF
DRAMATIC ARTS**

สุริยา อินทจันทร์*

อาจารย์ประจำ ภาควิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

Suriya Intajanta*

Teacher, Department of General Education, Angthong College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute

*Corresponding Author E-mail : krusuriya666@gmail.com

(วันที่รับบทความ : ตุลาคม 23, 2568 ; วันที่แก้ไขบทความ : พฤศจิกายน 13, 2568 ; วันที่ตอบรับบทความ : พฤศจิกายน 17, 2568)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อพัฒนาชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวของนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทองให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวของนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง และ (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทองที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านแปลความ โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าว กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1/1 สาขานาฏศิลปศึกษา ภาควิชาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 30 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) การวิจัยใช้รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังเรียน (One-Group Pretest-Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าว แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test แบบกลุ่มสัมพันธ์ (Paired Samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าว มีค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 80.56/90.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 22.63$, S.D. = 1.92) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 16.23$, S.D. = 3.24)
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวอยู่ในระดับ “มากที่สุด” ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.51) แบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดมีความชัดเจน เข้าใจง่าย และสะท้อนความสามารถของนักศึกษา

คำสำคัญ : การอ่านแปลความ, ภาษาพาดหัวข่าว, ชุดแบบฝึก, วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง, การวิจัยและพัฒนา

Abstract

The objectives of this research were: (1) to develop a set of headline language practice exercises for undergraduate students at Angthong College of Dramatic Arts with an efficiency criterion of 80/80; (2) to compare the students' learning achievement before and after the learning management using the headline language practice exercises; and (3) to study the students' satisfaction toward the learning management for developing reading comprehension skills through the use of the headline language practice exercises. The sample group consisted of 30 first-year

students majoring in Dramatic Arts Education in the first semester of the academic year 2025, selected by purposive sampling. The research employed a one-group pretest–posttest experimental design. The research instruments included the headline language practice exercises, a learning achievement test, and a satisfaction questionnaire. The statistics employed for data analysis comprised the mean, standard deviation, and the paired samples t-test.

The results revealed that :

1. The efficiency of the headline language practice exercises was 80.56/90.67, which was higher than the established criterion of 80/80.

2. The posttest mean score ($\bar{x}$ = 22.63, S.D. = 1.92) was higher than the pretest mean score ($\bar{x}$ = 16.23, S.D. = 3.24).

3. The students' satisfaction toward the learning management using the headline language practice exercises was at the "highest" level ($\bar{x}$ = 4.62, S.D. = 0.51). The exercises and tests were found to be clear, easy to understand, and effectively reflected the students' abilities.

Keywords : Reading Interpretation, Headline Language, Exercise Set, Angthong College of Dramatic Arts, Research and Development

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560–2579 ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรอบนโยบายระยะยาวที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองที่สามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพและทั่วถึงในทุกช่วงวัย โดยมุ่งเน้นให้การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ความสามารถ และคุณธรรมสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสังคม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) แผนดังกล่าวได้กำหนดแนวทางการพัฒนาทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 ผ่านแนวคิด “3Rs 8Cs” ได้แก่ ทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ (3Rs) และทักษะศตวรรษที่ 21 (8Cs) อันประกอบด้วย การคิดเชิงวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ ความเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรม การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภาวะผู้นำ การเรียนรู้ตลอดชีวิต และคุณธรรมจริยธรรม (พาดินจอมสงฆ์, 2566 : 98-115) ซึ่งทั้งหมดเป็นทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตและทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในโลกยุคใหม่

ในบริบทของการผลิตบัณฑิตสายวิชาชีพครู การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะทั้งด้านความรู้และคุณธรรมเป็นภารกิจสำคัญ โดยเฉพาะในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (4 ปี) ของวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และทัศนศิลป์ ควบคู่ไปกับการเป็น “ครูดี ครูเก่ง” ที่มีความรู้ ความสามารถ เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และยึดมั่นในจรรยาบรรณครู (วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง, 2562) ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรจึงต้องเน้นทั้งความรู้ทางวิชาการเชิงลึกและทักษะการคิดวิเคราะห์ การใช้เทคโนโลยีเพื่อแสวงหาความรู้ การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการศึกษา

ในบรรดาทักษะพื้นฐานตามแนวคิด 3Rs “การอ่าน” ถือเป็นรากฐานสำคัญของการเรียนรู้ทุกแขนง เนื่องจากช่วยพัฒนาศักยภาพทางปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ และการเติบโตทางจิตใจของผู้เรียน อีกทั้งเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร และองค์ความรู้ในสังคมฐานข้อมูลยุคปัจจุบัน (รัตนารักษ์ ทับทิมจันทร์, 2565 : 59-74) การอ่านที่มีประสิทธิภาพไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาอย่างถูกต้องเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมให้เกิดการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ข้อมูล และการประยุกต์ใช้ความรู้ในชีวิตจริง (ชัยนันท์ สีแก้ว และอ้อมธจิต แปนศรี, 2567 : 112-125) อย่างไรก็ตามจากการสังเกตของผู้วิจัยในช่วง 3–4 ปีที่ผ่านมา พบว่า นักศึกษาศาขานาฏศิลป์ศึกษาและดนตรีศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทองมีปัญหาในการอ่านแปลความ โดยเฉพาะการทำความเข้าใจคำย่อ คำสแลง คำเฉพาะกลุ่ม และคำทับศัพท์ที่มักปรากฏในภาษาเขียนและสื่อสมัยใหม่ ส่งผลให้ไม่สามารถจับใจความสำคัญได้อย่างถูกต้อง ทำให้ประสิทธิภาพในการสื่อสารและการเขียนสรุปลดลง อีกทั้งกระทบต่อความพร้อมในการสอบบรรจุครูซึ่งต้องอาศัยทักษะการอ่านวิเคราะห์และแปลความในระดับสูง

ทักษะการอ่านแปลความ (Interpretive Reading Skills) หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจเนื้อหาต้นฉบับและถ่ายทอดออกมาในรูปแบบใหม่ โดยใช้ถ้อยคำหรือโครงสร้างภาษาที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นทักษะที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกระบวนการคิด วิเคราะห์ และการเชื่อมโยงข้อมูล (Burmeister, 1974) ผู้ที่มีทักษะการแปลความที่ดีจะสามารถตีความสารได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับเจตนาของผู้เขียน (ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์, 2557 : 45-48 ; รัตนา อินธิแสน, 2566 : 33-47) การพัฒนาทักษะดังกล่าวจึงมีความจำเป็นต่อการเรียนรู้และความสำเร็จทางการศึกษา โดยเฉพาะในสาขาวิชาที่เน้นการสื่อสารและการตีความเชิงภาษา

ทั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าการใช้ “ภาษาพาดหัวข่าว” เป็นสื่อการเรียนรู้สามารถช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านแปลความได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากภาษาพาดหัวข่าวมีลักษณะกระชับ รวบรัด ใช้ถ้อยคำที่ดึงดูดและหลากหลายรูปแบบ เนื่องจากภาษาพาดหัวข่าวมีลักษณะกระชับ รวบรัด ใช้ถ้อยคำที่ดึงดูดและหลากหลายรูปแบบ โดยมักมีการละเว้นคำหรือวลีสำคัญและใช้สำนวนเชิงนัย ทำให้ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ขั้นสูงเพื่อตีความหมายที่ซ่อนอยู่ (Implied Meaning) อย่างถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการตีความและวิเคราะห์ความหมายจากบริบทจริง อีกทั้งยังสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของภาษาในยุคดิจิทัล ซึ่งสื่อมวลชนต้องแข่งขันกันสร้างความสนใจของผู้อ่านผ่านกลวิธีทางภาษา เช่น การใช้คำกระตุ้นอารมณ์ การเปรียบเทียบ และการใช้สัญลักษณ์ทางภาพ (นนท์ธวัช ไชยวัง, 2560 : 67-82) การนำภาษาพาดหัวข่าวมาใช้ในชุดแบบฝึกจึงเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาทักษะภาษาในศตวรรษที่ 21 และสนับสนุนเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ในการสร้างผู้เรียนที่มีความสามารถในการสื่อสาร วิเคราะห์ และคิดอย่างมีวิจารณญาณ

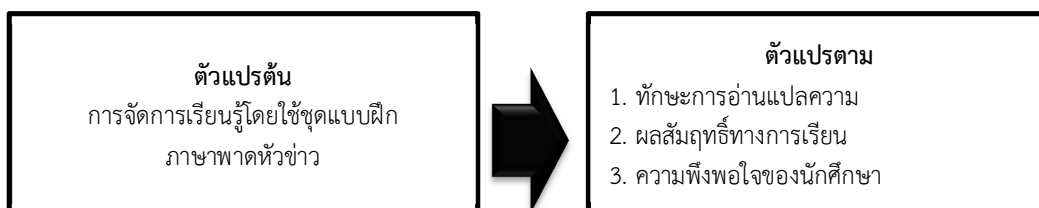
จากเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าว เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านแปลความของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง ชุดแบบฝึกดังกล่าวมุ่งเน้นให้เป็นสื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมในปัจจุบัน ซึ่งเน้นการเรียนรู้เชิงรุกและการพัฒนาสมรรถนะทางภาษา ควบคู่กับการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ อันเป็นทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และมีความจำเป็นต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เป็นครูในยุคใหม่ที่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลกดิจิทัลและสังคมแห่งการเรียนรู้ในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวของนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทองให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวของนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทองที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านแปลความ โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าว

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านแปลความ โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าว สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทักษะการอ่านแปลความ อย่างมีขั้นตอน สามารถพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงสรุปกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานการวิจัย

1. ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวอยู่ในระดับมากขึ้นไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 60 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 1/1 สาขานาฏศิลป์ศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 30 คน เนื่องจากผู้วิจัยได้สังเกตพบว่า นักศึกษากลุ่มนี้ประสบปัญหาในการอ่านแปลความคำย่อและคำเฉพาะในสื่อสมัยใหม่มากเป็นพิเศษ ทำให้กลุ่มนี้เป็นเป้าหมายหลักในการทดลองและพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา มีดังนี้

ตัวแปรต้น ได้แก่

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าว

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ทักษะการอ่านแปลความ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านแปลความ
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านแปลความ โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวของนักศึกษาปริญญาตรี จำนวน 4 แผน รวม 16 ชั่วโมง

2. ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าว เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านแปลความของนักศึกษาปริญญาตรี รายวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู เรื่องการอ่านแปลความ รหัสวิชา 300-21002 ภาษาข่าวหน้า 1 จำนวน 4 ชุด ได้แก่ ข่าวสังคม, ข่าวต่างประเทศ, ข่าวกีฬา, ข่าวเศรษฐกิจ

3. แบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านแปลความ โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวของนักศึกษาปริญญาตรี เป็นข้อสอบรายวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู เรื่องการอ่านแปลความ รหัสวิชา 300-21002 ภาษาข่าวหน้า 1 แบบปรนัย จำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ โดยมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน (ซึ่งใช้ทดสอบนักศึกษา 30 คน)

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านแปลความ โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวของนักศึกษาปริญญาตรี เป็นข้อสอบรายวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู เรื่องการอ่านแปลความ รหัสวิชา 300-21002 ภาษาข่าวหน้า 1 แบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

5. แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทองที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านแปลความ โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าว เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ครอบคลุมการประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ได้สร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา 5 ประเภท ได้แก่

- (1) แผนการจัดการเรียนรู้ (2) ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าว (3) แบบทดสอบก่อนเรียน (4) แบบทดสอบหลังเรียน และ (5) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านแปลความ ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน รวมเวลา 16 ชั่วโมง ประกอบด้วยแผนการเรียนรู้เรื่อง ข่าวสังคม ข่าวต่างประเทศ ข่าวกีฬา และข่าวเศรษฐกิจ การสร้างแผนเป็นไปตามขั้นตอนทางวิชาการ โดยศึกษาทฤษฎีและหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง แล้วจัดทำแผนการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อประเมินความเหมาะสม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ต (Likert, 1967) ผลการประเมินพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับ “มากที่สุด” ($\bar{x} = 4.71$, S.D. = 0.35) จากนั้นจึงปรับปรุงตามข้อเสนอแนะและจัดทำฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการทดลอง

2. ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าว สร้างขึ้นจำนวน 4 ชุด เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านแปลความของนักศึกษาปริญญาตรีในรายวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู โดยแบ่งเป็นชุดแบบฝึกตามประเภทข่าว ได้แก่ ข่าวสังคม ข่าวต่างประเทศ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจ โดยศึกษาหลักการและแนวคิดทางวิชาการก่อนออกแบบเนื้อหา แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อประเมินความเหมาะสมตามมาตราส่วน 5 ระดับเช่นเดียวกัน ผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับ “มากที่สุด” ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.30) หลังจากนั้นได้ปรับปรุงและจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการวิจัย

3. แบบทดสอบก่อนเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้วัดความรู้ก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งมีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.67–1.00 ข้อสอบที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ถูกตัดออก จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับกลุ่มนักศึกษาที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยเลือกข้อที่มีค่า p ระหว่าง 0.30–0.80 และ r ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่าข้อสอบมีคุณภาพเหมาะสม และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.90 ซึ่งอยู่ในระดับสูง

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน มีลักษณะและขั้นตอนการสร้างเช่นเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน คือเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ค่าความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนก เกณฑ์การคัดเลือกคือ p ระหว่าง 0.40–0.70 และ r ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบคุณภาพพบว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.80 ซึ่งอยู่ในระดับดี

5. แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1967) ครอบคลุมการประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล โดยค่าระดับการประเมินอยู่ในช่วง 1–5 จาก “พึงพอใจน้อยที่สุด” ถึง “พึงพอใจมากที่สุด” เครื่องมือนี้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและความเหมาะสมก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง ซึ่งประเมินความพึงพอใจครั้งนี้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 หมายถึง สามารถใช้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ทำการชี้แจงเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านแปลความ โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวของนักศึกษาปริญญาตรีที่พัฒนาขึ้นต่อกลุ่มตัวอย่าง

2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) เป็นข้อสอบรายวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู เรื่องการอ่านแปลความ รหัสวิชา 300-21002 ภาษาข่าวหน้า 1 แบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ ในคาบแรก

3. จัดการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านแปลความ โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวของนักศึกษาปริญญาตรี จำนวน 4 แผน รวม 16 ชั่วโมง

4. ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) เป็นข้อสอบรายวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู เรื่องการอ่านแปลความ รหัสวิชา 300-21002 ภาษาข่าวหน้า 1 แบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ และแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทองที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านแปลความ โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวในคาบสุดท้าย

5. ทำการตรวจสอบเพื่อประเมินผลคะแนนหลังเรียน พร้อมบันทึกเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

6. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

7. สรุปและวิเคราะห์ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิเคราะห์คะแนนระหว่างเรียน และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวของนักศึกษาปริญญาตรี โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และเทียบกับเกณฑ์ 80/80
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวของนักศึกษาปริญญาตรี โดยใช้คะแนนเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ Paired Samples t-test
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทองที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวโดยใช้คะแนนเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

- 1) ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าว ปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวของนักศึกษาปริญญาตรี (E1/E2)

คะแนนทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	การแปลความหมาย
ระหว่างกระบวนการ (E ₁)	30	24.17	0.79	80.56	มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์
ผลลัพธ์ (E ₂)	30	27.20	1.37	90.67	มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวของนักศึกษาปริญญาตรี (E1/E2) คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เท่ากับ 80.56% และหลังเรียนเท่ากับ 90.67% ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

- 2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าว ปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านแปลความ โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวของนักศึกษาปริญญาตรี ในการทดสอบกลุ่มตัวอย่าง (N=30)

คะแนนการทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	df	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	16.23	3.24	29	17.29	.000*
หลังเรียน		22.63	1.92			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 22.63, S.D. = 1.92) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 16.23, S.D. = 3.24) โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.40 คะแนน การทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test แบบกลุ่มสัมพันธ์ (Paired Samples t-test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังเรียน พบว่า $t(29) = 17.29$, $p < .001$ แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การใช้นวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างชัดเจน ทั้งนี้ เนื่องจากการทดสอบใช้สถิติในระดับเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) จึงสามารถอ้างอิงและขยายผลไปยังกลุ่มผู้เรียนอื่นๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันได้ เช่น ห้องเรียนอื่นหรือรุ่นถัดไป โดยคาดว่าเมื่อมีการนำนวัตกรรมไปใช้ในบริบทที่คล้ายคลึงกัน จะสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ในทิศทางเดียวกัน

- 3) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าว ปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านแปลความโดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวของนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง (N=30)

ข้อที่	องค์ประกอบ/ข้อคำถาม	จำนวนนักศึกษา					$\bar{X}$	S.D	แปลผล
		คะแนนความพึงพอใจ							
		5	4	3	2	1			
ด้านผู้สอน									
1	อาจารย์มีความรู้และความเชี่ยวชาญในการสอนการอ่านแปลความ	21	7	2	0	0	4.63	0.62	มากที่สุด
2	อาจารย์สามารถอธิบายเนื้อหาได้อย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย	20	10	0	0	0	4.67	0.47	มากที่สุด
3	อาจารย์กระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจและมีส่วนร่วมในการเรียน	20	10	0	0	0	4.67	0.47	มากที่สุด
4	อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและซักถามข้อสงสัย	21	9	0	0	0	4.70	0.46	มากที่สุด
ด้านเนื้อหา									
1	เนื้อหาการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านแปลความมีความถูกต้องและทันสมัย	15	13	2	0	0	4.43	0.62	มาก
2	เนื้อหาเหมาะสมกับระดับความรู้และความสามารถของนักศึกษา	17	13	0	0	0	4.57	0.50	มากที่สุด
3	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับการนำไปใช้ใน ชีวิตจริงและอาชีพในอนาคต	20	8	2	0	0	4.60	0.61	มากที่สุด
4	เนื้อหาสามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านแปลความได้อย่างเป็นระบบ	20	10	0	0	0	4.67	0.47	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้									
1	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านแปลความ	20	10	0	0	0	4.67	0.47	มากที่สุด
2	กิจกรรมมีความน่าสนใจและสามารถกระตุ้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษา	18	10	2	0	0	4.53	0.62	มากที่สุด

ข้อที่	องค์ประกอบ/ข้อคำถาม	จำนวนนักศึกษา					$\bar{X}$	S.D	แปลผล
		คะแนนความพึงพอใจ							
		5	4	3	2	1			
3	กิจกรรมช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และตีความเนื้อหาภาษาพาดหัวข่าว	19	11	0	0	0	4.63	0.48	มากที่สุด
4	กิจกรรมมีการใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	15	13	2	0	0	4.43	0.62	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล									
1	วิธีการวัดผลมีความหลากหลายและเหมาะสมกับการประเมินทักษะการอ่านแปลความ	18	12	0	0	0	4.60	0.49	มากที่สุด
2	แบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดมีความชัดเจนเข้าใจง่ายและสะท้อนความสามารถของนักศึกษา	25	5	0	0	0	4.83	0.37	มากที่สุด
3	เกณฑ์การให้คะแนนมีความยุติธรรมและสามารถสะท้อนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดี	19	11	0	0	0	4.63	0.48	มากที่สุด
4	การให้ข้อเสนอแนะและการประเมินผลช่วยให้นักศึกษาเข้าใจจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนา	20	10	0	0	0	4.67	0.47	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย							4.62	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านแปลความโดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวของนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.62$, S.D. = 0.51) แต่ละรายการพบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ แบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดมีความชัดเจน เข้าใจง่าย และสะท้อนความสามารถของนักศึกษา ($\bar{x} = 4.83$, S.D. = 0.37) โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา อาจารย์สามารถอธิบายเนื้อหาได้อย่างชัดเจน และเข้าใจง่าย, อาจารย์กระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจและมีส่วนร่วมในการเรียน, เนื้อหาสามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านแปลความได้อย่างเป็นระบบ, กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านแปลความ, การให้ข้อเสนอแนะและการประเมินผลช่วยให้นักศึกษาเข้าใจจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนา ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.47) โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เนื้อหาการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านแปลความมีความถูกต้องและทันสมัย, กิจกรรมมีการใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.62) โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ด้านประสิทธิภาพของชุดแบบฝึก (E1/E2)

ผลการวิจัยพบว่า ชุดแบบฝึกภาษาพาดหัวข่าวที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ 80.56/90.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าชุดแบบฝึกนี้มีความเหมาะสมทั้งในกระบวนการจัดการเรียนรู้และผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมระหว่างเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถทำ

คะแนนหลังเรียนได้สูงขึ้นตามลำดับ ซึ่งสะท้อนถึงการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2560) ที่ระบุว่า ชุดแบบฝึกที่มีคุณภาพต้องประกอบด้วยเนื้อหาที่ถูกต้อง เหมาะสมกับวัยและพื้นฐานของผู้เรียน มีลำดับการเรียนรู้ที่เป็นระบบ และมีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed Learning) และการจดจำที่ยั่งยืน นอกจากนี้ การเลือกใช้ “ภาษาพูดหัวข่าว” เป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ถือเป็นจุดเด่นสำคัญ เพราะภาษาพูดหัวข่าวมีลักษณะกระชับ ตรงประเด็น และมีรูปแบบการใช้คำที่น่าสนใจ จึงช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและกระตุ้นให้เกิดการวิเคราะห์เชิงภาษาและความหมายอย่างลึกซึ้ง ซึ่งสอดคล้องกับสุนทรภรณ์ วงศ์สุวรรณ (2558) ที่กล่าวว่า การใช้สื่อภาษาในชีวิตจริงเป็นเครื่องมือส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาในบริบทสังคมได้อย่างเป็นธรรมชาติ และช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ดีกว่าการใช้ข้อความในแบบเรียนทั่วไป กล่าวโดยสรุป การที่ชุดแบบฝึกมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ สะท้อนถึงความเหมาะสมของเนื้อหา วิธีการ และสื่อการเรียนรู้ที่สามารถกระตุ้นความสนใจและสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

2. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกภาษาพูดหัวข่าวสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงให้เห็นว่าชุดแบบฝึกนี้สามารถพัฒนาทักษะการอ่านแปลความของผู้เรียนได้จริง โดยเฉพาะในด้านการตีความหมายเชิงนัย การสรุปใจความสำคัญ และการเชื่อมโยงแนวคิดจากข้อความ ผลนี้อธิบายได้ว่า ชุดแบบฝึกภาษาพูดหัวข่าวช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ (Systematic Thinking) ผ่านการอ่าน วิเคราะห์ และแปลความของเนื้อหาที่ปรากฏในข่าว ซึ่งมีทั้งสาระและอารมณ์แฝง การที่ผู้เรียนต้องวิเคราะห์คำหรือวลีในบริบทจริง จึงเป็นการส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ (Analytical Thinking) และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) ที่เป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผลนี้สอดคล้องกับแนวคิดของพนม พงษ์ไพบูลย์ (2559) ที่ชี้ว่า การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้จากประสบการณ์จริง จะช่วยให้เกิดความเข้าใจเชิงลึกและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างยั่งยืน เช่นเดียวกับผลการวิจัยของรัตน สันยา (2538 : ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น การที่คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนให้เห็นว่า ชุดแบบฝึกภาษาพูดหัวข่าว ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มพูนความรู้เชิงภาษา แต่ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดและการตีความเชิงลึกมากขึ้น อันเป็นทักษะสำคัญของผู้เรียน ยุคใหม่ที่ต้องเผชิญกับข้อมูลข่าวสารจำนวนมากในชีวิตประจำวัน

3. ด้านความพึงพอใจของนักศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกภาษาพูดหัวข่าวอยู่ในระดับ “มากที่สุด” โดยเฉพาะในด้านเนื้อหาและกิจกรรมที่มีความน่าสนใจ เข้าใจง่าย และสามารถนำไปใช้ได้จริง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนรู้สึกว่าคุณภาพของชุดแบบฝึกนี้ตอบสนองต่อความต้องการทางการเรียนรู้ของตน ความพึงพอใจดังกล่าวเกิดจากลักษณะของชุดแบบฝึกที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึก ฝึกคิด และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน ส่งผลให้บรรยากาศการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีชีวิตชีวาและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมบัติ สุวรรณดี (2558 : 45-59) ที่ระบุว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของผู้เรียนและสถานการณ์จริง จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจ ความสนใจ และการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในชั้นเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ ความพึงพอใจของนักศึกษายังสะท้อนถึงความสำเร็จในการออกแบบกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centered Approach) ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญของการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผ่านการคิด วิเคราะห์ และประยุกต์ใช้ความรู้ในชีวิตจริง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนภาษาไทยสามารถนำชุดแบบฝึกภาษาพูดหัวข่าวไปประยุกต์ใช้ในการสอนรายวิชา “การอ่านและการแปลความ” หรือ “การอ่านเชิงวิเคราะห์” เพื่อพัฒนาความเข้าใจเชิงลึกของผู้เรียน

1.2 ควรใช้กิจกรรมกลุ่ม เช่น การอภิปราย การตั้งคำถามเชิงตีความ หรือการเขียนสรุปข่าว เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning)

1.3 ควรประยุกต์ชุดแบบฝึกนี้ร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น การสร้างสื่ออินโฟกราฟิกหรือ Mind Map ออนไลน์ เพื่อเพิ่มความสุขและการมีส่วนร่วม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้หลากหลาย เช่น นักเรียนระดับมัธยมศึกษา หรือกลุ่มอาชีวศึกษา เพื่อทดสอบความคงเส้นคงวาของผลการวิจัย

2.2 ควรศึกษาผลของการใช้ชุดแบบฝึกต่อทักษะอื่นๆ เช่น การเขียนเชิงวิเคราะห์ หรือการพูดโน้มน้าวใจ

2.3 ควรพัฒนาแบบฝึกภาษาพูดหัวข้อในรูปแบบ e-Learning หรือ Mobile Application เพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและสอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

เอกสารอ้างอิง

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. (2557). การพัฒนาทักษะการอ่านแปลความโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย.

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 21 (2), 45–58.

ชัยนันท์ สีแก้ว และอ้อมธจิตต์ แป้นศรี. (2567). การส่งเสริมการอ่านเชิงวิเคราะห์เพื่อพัฒนาทักษะการคิดระดับสูงของนักเรียนมัธยมศึกษา. วารสารวิจัยและนวัตกรรมการศึกษา, 9 (1), 112–125.

นนท์ธวัช ไชยวัง. (2560). ภาษาพูดหัวข้อข่าวกับการสะท้อนค่านิยมทางสังคมในยุคดิจิทัล.

วารสารนิเทศศาสตร์และสื่อใหม่, 5 (2), 67–82.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 5. สุวีริยาสาส์น.

พนม พงษ์ไพบูลย์. (2559). การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) : แนวทางและการปฏิบัติ.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พาฝัน จอมสังข์. (2566). การพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิด 3Rs 8Cs: กรณีศึกษาโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. วารสารการบริหารการศึกษาไทย, 19 (3), 98–115.

รัตน สันยา. (2538). การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 [Online]. Available : <https://cmudc.library.cmu.ac.th/frontend/Info/item/dc:92885>.

[2568, กันยายน 1].

รัตน อินธิเสน. (2566). การอ่านตีความกับการคิดเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา. วารสารครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 12 (1), 33–47.

รัตนารักษ์ ทับทิมจันทร์. (2565). การอ่านเพื่อการเรียนรู้และการคิดวิเคราะห์ในศตวรรษที่ 21.

วารสารภาษาและการสื่อสาร, 8 (2), 59–74.

วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง. (2562). คู่มือนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (4 ปี) สาขานาฏศิลป์ศึกษาและดนตรีศึกษา. อ่างทอง : สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

สุนทรภรณ์ วงศ์สุวรรณ. (2558). การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้สื่อภาษาในชีวิตจริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมบัติ สุวรรณดี. (2558). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อที่สัมพันธ์กับประสบการณ์ของผู้เรียนที่มีต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 38 (2), 45–59.

Burmeister, L. (1974). *Language and reading : Theory and practice*. Chicago, IL: Rand McNally College.

Likert, R. (1967). The method of constructing an attitude scale. In M. Fishbein (Ed.), *Readings in attitude theory and measurement* (pp. 90–95). New York, NY: John Wiley & Sons.